

Forslag

til

Lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.

Fremsat den 7. december 1966 af finansministeren.

§ 1.

I lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 212 af 19. juni 1964, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 2. punktum, indføres efter ordet „udgifter“: „og andre oplysninger af betydning for skatteansættelsen“.

2. I § 3 ophæves stk. 2, og i stedet indsettes:

„Stk. 2. Finansministeren kan efter indstilling fra ligningsrådet give nærmere regler om udarbejdelsen af de driftsregnskaber, der efter stk. 1 eller bestemmelsen i § 22, stk. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten skal indsendes til ligningsmyndigheden.

Stk. 3. Er et driftsregnskab ikke indsendt rettidigt, eller udarbejdet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i henhold til stk. 1 og 2, finder reglerne i § 2, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse.“

3. § 6, stk. 1, affattes således:

„Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, er, hvad enten han ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, pligtig på begæring af de skattelignende myndigheder til disse at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for tiden forud for det løbende regnskabsår og andre dokumenter, der kan

have betydning for skatteligningen. Samme pligt påhviler selskaber, foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, hvad enten de er erhvervsdrivende eller ikke. Beror regnskabsmaterialet m. v. hos tredjemand, skal denne, selv om han har tilbageholdelsesret herover, udlevere materialet til de skattelignende myndigheder, som i så fald skal drage omsorg for, at materialet efter afbenyttelsen tilbageendes til den pågældende tredjemand.

4. I § 6, stk. 2, ændres „skatteansættelsen“ til: „skatteligningen“ og ordene „når der ved hans skatteansættelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil“ udgår.

5. I § 6, stk. 3, udgår ordene „når der ved hans skatteansættelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil“.

6. I § 6, stk. 4, tilføjes som nyt 2. punktum:

„Med hensyn til gennemførelsen af undersøgelser m. v. efter stk. 2 og stk. 3 yder politiet bistand til skattemyndighederne efter regler, der aftales mellem finansministeren og justitsministeren“.

7. I § 7, stk. 1 a, tilføjes i slutningen af 1. punktum efter ordet „bopæl“: „samt eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til hans identifikation“.

F. t. l. om ændr. i l. om selvangivelsen af indkomst og formue m. v.

8. I § 8 C, stk. 1, udgår ordene „— som led i eller i anledning af begge parter erhverv —“ og ordene „— ligeledes som led i eller i anledning af begge parter erhverv —“.

9. I § 8 C, stk. 2, 1. punktum, ændres „eller lån“ til: „ , lån, depoter eller boks“.

10. I § 9 ændres: „§§ 6-8 F“ til: „§ 6, stk. 1, og §§ 7-8 F“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1967.

Lovens § 1, nr. 1, 2 og 7, finder første gang anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1968-69.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det den 13. oktober 1966 fremsatte forslag til lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v., der hermed genfremsættes, findes i tillæg A til folketingstidende 1966-67, spalte 969. Fremsættelsen i folketinget findes i folketingstidende for nævnte år spalte 413. Første behandling fandt sted den 28. oktober 1966, tidende spalte 767.

Loven om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v. („kontrolloven“) er i sin oprindelige skikkelse udarbejdet af den store skattekommission i 1946 og fremkom som lov nr. 392 af 12. juli 1946. Baggrunden for lovens gennemførelse var, at resultaterne af de foranstaltninger til sanering af den personlige skatteligning, der iværksattes i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 om en ekstraordinær formueopgørelse m. v. viste, at skatteligningen, som den hidtil var foregået, led af afgørende mangler. Den ekstraordinære formueopgørelse afslørede, at meget store indkomst- og formuebeløb var blevet unddraget beskatning.

Hensigten med kontrolloven var derfor at give de skattelignende myndigheder bedre betingelser end hidtil for at gennemføre en effektiv skatteligning.

Gennemførelsen af loven betød, at borgerne i højere grad end tidligere tilskyndedes til at indgive selvangivelse, at de skattelignende myndigheder fik større muligheder for at udøve kontrol med selvangivelsernes indhold, samt at de hidtil gældende straffebestemmelser blev skærpet og udbygget.

I årenes løb har erfaringerne vist, at kontrolloven på en række væsentlige punkter har haft mangler og svagheder, som kun delvis er blevet fjernet ved ændringslovene af 6. juli 1957, af 28. maj 1958, af 30. januar 1964 og af 4. juni 1964.

Lovens bestemmelser om arbejdsgiverens pligt til at indsende oplysninger om udbetalte lønninger m. v. til de skattelignende myndigheder sikrer i alt

væsentligt disse myndigheder en let gennemførlig kontrol med lønmodtagernes indkomster. De bestemmelser, som har særlig betydning for skatteansættelsen af de erhvervsdrivende, indeholder derimod sådanne begrænsninger og forbehold, at de skattelignende myndigheder afskæres fra at udøve kontrol med de erhvervsdrivendes indkomster i fornødent omfang. Nærværende lovforslag tilsigter at afhjælpe disse mangler. Ved lovforslagets udformning har man samtidig haft for øje, at kontrollen skal kunne udøves med mindst mulig besvær for såvel skatteyder som skattemyndigheder.

Vedrørende forslagens enkelte punkter bemærkes:

Til § 1.

ad nr. 1. Ved den foreslåede tilføjelse til lovens § 2, stk. 1, 2. punktum, vil finansministeren blive bemyndiget til at fastsætte, at der i selvangivelsen skal gives nærmere oplysninger om formueforskydninger m. v. Efter de gældende bestemmelser er skatteyderen ikke pligtig at meddele oplysninger om formueforskydninger, men da man ved skatteansættelsen i stor udstrækning må anvende formuebevægelsen til bedømmelse af indtægten, må det anses for rimeligt, at der i selvangivelsen skal gives oplysning herom. Der kan endvidere blive tale om, at der skal gives oplysning om anskaffelsessummen for aktier m. v. Disse oplysninger er nødvendige til opgørelsen af fortjeneste eller tab ved afhændelse af aktier m. v. Tilføjelsen giver også hjemmel til at afkræve skatteyderen oplysninger om ægteskabelige forhold m. v., der er nødvendige for skatteligningen.

ad nr. 2. Den foreslåede ændring af lovens § 3 vil give finansministeren bemyndigelse til at fastsætte krav om, hvilke oplysninger de regnskaber, der skal indsendes med selvangivelsen, skal indeholde, ligesom finansministeren vil kunne foreskrive anvendelse af standardregnskaber for visse erhverv.

Ifølge gældende bestemmelser, jfr. statsskatte-lovens § 22 og kontrollovens § 3, stk. 1, skal såvel skatteydere, der er bogføringspligtige i henhold til

bogføringsloven, som skatteydere, der er regnskabspligtige i henhold til pålæg meddelt i medfør af kontrollovens § 3, stk. 1, sammen med selvangivelsen indsende et driftsregnskab med statusoversigt. Mange af de til ligningsmyndighederne indsendte driftsregnskaber er yderst kortfattede, hvilket ofte medfører, at der til ulejlighed ikke blot for skattemyndighederne, men også for skatteyderne senere må indhentes supplerende oplysninger og specifikationer.

ad nr. 3. I § 6, stk. 1, 1. punktum, foreslås ordet „skatteansættelsen“ erstattet med ordet „skatteligningen“, og som 2. punktum foreslås indsat en ny bestemmelse, hvorefter selskaber, foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, hvad enten de er erhvervsdrivende eller ikke, får samme pligt som erhvervsdrivende til på de skattelignende myndigheders begæring at indsende regnskabsmateriale til disse myndigheder.

Efter den gældende bestemmelse har der været rejst tvivl om, hvorvidt de skattelignende myndigheder har adgang til at bruge de oplysninger, som fremkommer ved gennemgangen af en skatteydere regnskabsmateriale m. v., ved kontrollen med andre skatteydere skatteansættelse. Ændringen i § 6, stk. 1, 1. punktum, har til formål at fjerne denne tvivl.

Efter den nugældende § 6, stk. 1, vil skattemyndighederne i de fleste tilfælde være afskåret fra at indfordre regnskabsmateriale m. v. fra selskaber og foreninger m. v., som ikke er erhvervsdrivende, eller som er erhvervsdrivende, men ikke skattepligtige. I tilfælde, hvor de skattelignende myndigheder gennemfører krydsrevisioner eller foranstalter brancheundersøgelser, vil dette være en væsentlig ulempe, fordi der ofte fra de pågældende selskaber og foreninger m. v. vil kunne hentes en række oplysninger af betydning for de iværksatte undersøgelser. Den foreslåede nye bestemmelse i 2. punktum afhjælper denne mangel.

ad nr. 4-6. Om begrundelsen for ændringen af ordet „skatteansættelsen“ til „skatteligningen“ i § 6, stk. 2, henvises til bemærkningerne ad nr. 3.

Udeladelsen i § 6, stk. 2 og 3 af ordene „når der ved hans skatteansættelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil“ er en naturlig følge af forannævnte ændring i stk. 2. Som § 6, stk. 2

og 3 nu foreslås affattet, sikres der de skattelignende myndigheder tilsvarende kontrolbeføjelser, som toldvæsenet har på afgiftsområdet, jfr. f. eks. §§ 37 og 38 i loven om almindelig omsætningsafgift. Det betyder bl. a., at der vil kunne foretages stikprøvevis eftersyn på stedet.

Den foreslåede tilføjelse til § 6, stk. 4, vedrørende politiets bistand til skattemyndighederne svarer til, hvad der gælder inden for told- og afgiftslovgivningen, jfr. således lov om omsætningsafgift § 39, stk. 2.

ad nr. 7. Efter den gældende lovbestemmelse skal en lønudbetalingsseddel angive lønmodtagerens navn og bopæl. Da dette ikke altid er tilstrækkeligt til at identificere den pågældende, og for at undgå forvekslinger foreslås det, at skattemyndighederne får bemyndigelse til at kræve andre oplysninger, f. eks. den pågældendes fødselsdato eller lignende.

ad nr. 8. Ifølge § 8 C, stk. 1, er enhver selvstændig erhvervsdrivende på forlangende pligtig at give de skattelignende myndigheder oplysning om den omsætning, han — som led i eller i anledning af begge parter erhverv — har haft med eller for andre navngivne erhvervsdrivende. Det samme gælder for udførte arbejder.

Det foreslås, at betingelsen om, at omsætningen eller arbejdet skal være i forbindelse med begge parter erhverv, slettes. Det findes ikke rimeligt, at de skattelignende myndigheder — som tilfældet er nu — skal være afskåret fra hos en erhvervsdrivende at indhente oplysninger om en anden erhvervsdrivendes varekøb hos ham, når indkøbet ikke sker med henblik på den pågældendes erhverv. I øjeblikket kan skattemyndighederne f. eks. ikke indfordre en kontoudskrift vedrørende en erhvervsdrivendes køb hos en anden erhvervsdrivende, hvis kontoen også omfatter indkøb til den pågældendes privatforbrug. Det må også fremhæves, at oplysninger inden for privatforbrugsområdet i mange tilfælde vil være af mindst lige så stor betydning for kontrollen med den erhvervsdrivendes selvangivelse som oplysninger om køb inden for erhvervet.

ad nr. 10. Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter og står i forbindelse med ændringerne under nr. 4-6.